

Kendelse af 14. februar 1995. 94-53.871.

Tilladelse til at en registreret revisor indtrådte i bestyrelsen for en sparekasse afslået.

Lov om registrerede revisorer § 6 a, stk. 2.

(Børge Dahl, Kjelde Mors og Niels Larsen)

Registreret revisor K har i skrivelse af 16. august 1994 klaget over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 22. juli 1994 (j.nr. 94-43.185), hvorved styrelsen afslog at give hende tilladelse til at indtræde som medlem af bestyrelsen for en sparekasse.

Sagens omstændigheder:

Ved skrivelse af 27. juni 1994 ansøgte klageren, registreret revisor K, om dispensation efter lov om registrerede revisorer med henblik på at indtræde som bestyrelsesmedlem i bestyrelsen for X-by Spare- og Lånekasse. Klageren, som er medejer af A Revision ApS i Y-by, var blevet indvalgt i sparekassens bestyrelse på et tidspunkt, hvor hun ikke var opmærksom på, at dette ville kræve en dispensation fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Til støtte for at dispensation skulle gives, henviste klageren til, at A Revision ApS's arbejdsområde hovedsageligt ligger i Z-by, hvorimod sparekassens arbejdsområde ligger i Æ-by. Endvidere henviste hun til, at bestyrelsen for sparekassen havde vedtaget, at klageren skulle udelukkes fra deltagelse i bestyrelsesmøder, hvis der kunne opstå interessesammenfald.

Ved den påklagede skrivelse af 22. juli 1994 afslog Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at give dispensation under henvisning til, at klagerens medlemskab af sparekassens bestyrelse ville kunne bringe hendes uafhængighed som revisor i fare.

Efter den dagældende lov om registrerede revisorer (lovbekendtgørelse nr. 322 af 18. maj 1993) § 8, stk. 2, kunne Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætte nærmere regler for registrerede revisorers virksomhed og forretningsbetingelser og herunder bestemme, at visse erhverv og stillinger ikke kunne forenes med virksomhed som registreret revisor. Sådanne regler var fastsat ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens bekendtgørelse nr. 126 af 28. februar 1989. Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4, måtte registrerede revisorer ikke beklæde stilling som bestyrelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed, som driver anden erhvervsvirksomhed end bogførings-, regnskabs- og revisionsvirksomhed. Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 2, kunne Erhvervs- og Selskabsstyrelsen undtage fra bestemmelserne i stk. 1.

Loven om registrerede revisorer er ændret ved lov nr. 427 af 1. juni 1994 med delvis ikrafttræden den 1. september 1994. Lovændringen er indarbejdet i lovbekendtgørelse nr. 763 af 22. august 1994. Efter den nugældende lovs § 4 a, stk. 1, omfatter en registreret revisors virksomhed "revision af regnskaber m.v. samt rådgivning og assistance i forbindelse hermed og inden for tilgrænsende områder." Efter lovens § 6 a, stk. 2, er stillingen som registreret revisor "uforenelig ... med stilling som bestyrelsesmedlem ... i en virksomhed, der driver anden erhvervsvirksomhed end den i § 4 a

nævnte." Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan efter loven undtage fra bl.a. stk. 2, hvis det skønnes, at den omhandlede virksomhed er uden indflydelse på revisors uafhængighed.

I klageskrivelsen af 16. august 1994 anfører klageren, at hun står uforstående over for, hvorfor hendes uafhængighed kan komme i fare ved at være medlem af sparekassens bestyrelse, når hun i ansøgningen netop har pointeret ikke at ville deltage i bestyrelsesmøder, hvor dette kan være et problem. Som bilag til klagen har klageren vedlagt kopi af skrivelse af 16. august 1994 fra sparekassen, hvor denne opfordrer til, at der meddeles klageren dispensation, idet hun er valgt af repræsentantskabet og dermed af sparekassens kunder. Sparekassens erhvervskunder består hovedsagelig af landbrugere, som benytter sig af de Landøkonomiske Foreninger, så klagerens uafhængighed som revisor kan ikke derved komme i fare.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i en redegørelse for sagen af 28. september 1994 fastholdt den trufne afgørelse og bl. a. udtalt:

".....

Med skrivelse af 27. november 1992 har styrelsen i en anden sag for ankenævnet - j. nr. 92.884 ... - på ankenævnets anmodning ved notat af 26. november 1992 redegjort for hidtidig dispensationspraksis i forbindelse med statsautoriserede og registrerede revisorer mulighed for at indtræde i bestyrelsen i en erhvervsvirksomhed. Notatet indeholder et særligt afsnit vedrørende revisorer indtræden i repræsentantskaber og lignende i banker og sparekasser. Der siges det indledningsvis, at der ikke er givet dispensation til at kunne sidde i en bank eller en sparekasses bestyrelse.

Baggrunden herfor er, at netop banker og sparekasser i særlig grad driver erhvervsvirksomhed med omfattende kontakter til andre erhvervsvirksomheder. Med en så omfattende kontaktflade vil det være vanskeligt at forestille sig, at et bestyrelsesmedlem i en bank eller sparekasse vil kunne varetages uden at revisors uafhængighed berøres heraf.

I lighed hermed skal styrelsen henvise til Erhvervsankenævnets kendelse af 22. september 1993, j.nr. 92-29.582, hvor ankenævnet bl.a. udtaler, at "hvervet som bestyrelsesmedlem i et pengeinstitut er af en sådan karakter, at det ikke bør kunne forenes med virksomhed som registreret revisor".

De af klageren anførte forhold kan efter styrelsens opfattelse heller ikke i nærværende sag begrunde dispensation og fravigelse af hidtidig praksis.

At hovedarbejdsområderne mellem klageren og sparekassen skulle være forskellige, er ikke tilstrækkeligt grundlag for meddelelse af dispensation, da områdefordelingen ikke ændrer på muligheden for at uafhængigheden kan berøres.

At klageren kan udelukkes fra bestyrelsesmøder ved inhabilitet har ingen indvirkning på klagerens uafhængighed som revisor, hvorfor dette forhold ikke ændrer på muligheden for, at klagerens uafhængighed som revisor kan berøres af posten som bestyrelsesmedlem.

....."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens redegørelse af 28. september 1994 har været forelagt klageren, som ikke har fremsat yderligere bemærkninger hertil.

Ankenævnet udtaler:

Af de grunde, der er anført af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i skrivelsen af 28. september 1994 til Erhvervsankenævnet tiltrædes det, at der ikke efter det af klageren oplyste er grundlag for at undtage klageren fra § 6 a, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 763 af 22. august 1994 om registrerede revisorer.

32) Kendelse af 21. marts 1995. 94-37.334.

Afvist en klage fra en færøsk bank vedrørende kravene til bankens revisorer.

Lov om erhvervsankenævnet § 1, jf. lagtingslov nr. 119 af 21. maj 1993 og nr. 120 af 21. maj 1993 om revisorer, jf. lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Hjemmestyre liste A nr. 15.

(Børge Dahl, Kirsten Levinsen, Connie Leth, Christen Sørensen og Niels Larsen)

I skrivelse af 10. juni 1994 har K Banki klaget over, at Skráseting Føroya i skrivelse af 5. maj 1994 (j.nr. 94-192) har givet banken frist til førstkommende generalforsamling til at vælge ny revisor bosiddende på Færøerne i stedet for den ene af bankens revisorer, A, København, jfr. § 1, stk. 2, nr. 1, i lagtingslov om registrerede revisorer.

Sagens omstændigheder:

På ordinære generalforsamlinger den 11. april 1994 besluttede K Banki og B-banki at fusionere med sidstnævnte som det fortsættende selskab, men under navnet K Banki. Som revisorer for det fortsættende selskab valgtes A, København og C, Tórshavn.

Den 5. maj 1994 meddelte den færøske registreringsmyndighed, Skráseting Føroya, banken frist til førstkommende generalforsamling til at vælge ny revisor bosiddende på Færøerne i stedet for den ene af bankens revisorer A, København, jfr. § 1, stk. 2, nr. 1, i lagtingslov om registrerede revisorer. Afgørelsen indeholder ikke klagevejledning om klage til Erhvervsankenævnet.

I klageskrivelsen og i en supplerende skrivelse af 14. november 1994 har klageren, K Banki, gjort gældende, at Skráseting Føroyas afgørelse er forkert, fordi der hverken efter den færøske årsregnskabslov (Anordning nr. 248 af 3. maj 1993 om ikrafttræden for Færøerne af årsregnskabsloven) eller aktieselskabslov (Anordning nr. 250 af 3. maj 1993 om ikrafttræden for Færøerne af aktieselskabsloven) eller efter den færøske bank- og sparekasselov (Anordning nr. 246 af 3. maj 1993 om ikrafttræden for Færøerne af bank- og sparekasseloven) kræves dispensation for at vælge A, København, til revisor for banken. Skráseting Føroyas afgørelse hviler på den forudsætning, at man for at blive valgt som revisor i en færøsk bank skal være autoriseret/registreret som revisor på Færøerne. Men det er forkert. Til støtte herfor har klageren bl.a. henvist til den

færøske årsregnskabslovs § 61, b, stk. 1, hvor det bestemmes, at kun en af revisorerne skal have "bopæl her i landet". Ved her i landet må forstås her på Færøerne, ellers giver udtrykket "bopæl her i riget" i den færøske aktieselskabslovs § 176, stk. 1, ingen mening. Kravet om bopæl her i landet, det vil sige på Færøerne, opfylder den anden valgte revisor i banken. Alene af den grund er afgørelsen forkert. Endvidere har banken henvist til, at det også af § 168, stk. 4, i aktieselskabsloven for Færøerne, der trådte i kraft den 1. januar 1994, fremgår, at uanset bestemmelsen i årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1, kan de ved lovens ikrafttræden lovligt valgte revisorer bevare deres hverv. A var ganske vist ikke revisor i det fortsættende selskab, men dog i et af de fusionerede selskaber. Herudover har klageren henvist til, at det af bank- og sparekasselovens § 34, stk. 10, der også gælder for færøske banker, må kunne udledes, at det næppe har været lovgivers intention at indrømme færøske revisorer en eksklusiv ret til at revidere K Banki. Endelig har klageren henvist til, at afgørelsen synes at hvile på den forudsætning, at en på Færøerne bosiddende autoriseret revisor ikke vil kunne vælges som revisor i et dansk selskab. Også dette er forkert, og klageren har herom henvist til en udtalelse fra Revisorkommissionen af 13. oktober 1994 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis ifølge klageren bygger på. Den nævnte udtalelse er af klageren sendt til Skráseting Føroya og Erhvervsankenævnet den 30. januar 1995.

I en redegørelse om sagen af 28. oktober 1994 har Skráseting Føroya udtalt, at Skráseting Føroya har givet banken frist til at vælge ny revisor i stedet for A, idet det ikke er dokumenteret, at revisoren opfylder betingelsen i § 1, stk. 2, nr. 1, i lagtingslov nr. 120 af 21. maj 1993 om autoriserede revisorer eller § 1, stk. 2, nr. 1, i lagtingslov nr. 119 af 21. maj 1993 om registrerede revisorer, om at have bopæl på Færøerne. Da bopæl på Færøerne er en betingelse for at blive optaget i Revisorregistret eller for at få beskikkelse som autoriseret revisor, er - oplyser Skráseting Føroya - man ikke gået ind i en vurdering af, hvorvidt betingelserne i anden lovgivning er opfyldt. Endvidere har Skráseting Føroya om Erhvervs- og Selskabsstyrelsens praksis udtalt, at man har indtryk af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke opfatter en revisor på Færøerne som havende bopæl "her i landet", jf. årsregnskabslovens § 61 b, stk. 1."

Finanstilsynet har i skrivelse af 9. december 1994 udtalt:

"Ankenævnet har med skrivelse af 8. november 1994 fremsendt akterne i ovennævnte sag og anmodet Finanstilsynet om en udtalelse. Ankenævnet har endvidere med skrivelse af 16. november 1994 fremsendt K Bankis udtalelse i sagen af 14. november 1994.

I den anledning skal Finanstilsynet oplyse, at der i bank- og sparekasseloven ikke stilles bopælskrav til et pengeinstituts revisorer. I bank- og sparekasselovens § 34, stk. 1, stilles alene krav om, at et pengeinstituts årsregnskab skal revideres af mindst to revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret, og at mindst een af de øvrige revisorer enten skal være statsautoriseret eller registreret.

Finanstilsynet kan endvidere oplyse, at der ved fortolkningen af bank- og sparekasseloven og de i medfør af loven udstedte bekendtgørelser er fast praksis for at sidestille Færøerne med Danmark. Således omfatter begrebet "en dansk kommune" i bekendtgørelse nr. 586 af 29. november 1974 om fradrag for særlig sikre krav ved beregning af bankers og sparekassers enkeltengagementer også "en færøsk kommune".

Det tilføjes, at Finanstilsynet er bekendt med, at andre færøske pengeinstitutter har revisorer med bopæl i Danmark."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i skrivelse af 9. januar 1995 udtalt:

"Erhvervsankenævnet har anmodet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om at afgive en udtalelse i ovennævnte sag efter forhandling med Finanstilsynet.

Sagen drejer sig om, hvorvidt revisionsfirmaet A, København kan fortsætte som revisor for K Banki efter førstkommande generalforsamling, da Sjóvinnufyristingin & Skráseting Føroya har gjort gældende, at A ikke opfylder betingelserne for at blive autoriseret revisor på Færøerne og således ikke kan virke som revisor for K Banki.

Styrelsen er bekendt med, at Finanstilsynet i samme sag har afgivet en udtalelse om kravene til revisorer i pengeinstitutter, jf. § 34 i lov om banker og sparekasser. Det skal her bemærkes, at det efter styrelsens opfattelse udelukkende er § 34 i bank- og sparekassenordningen, der finder anvendelse vedrørende valg af revisorer i den konkrete sag.

For en god ordens skyld kan det oplyses, at efter årsregnskabsanordningens § 61 b, stk. 1, skal mindst en af revisorerne "have bopæl her i landet". Samtidig skal mindst en af revisorerne, jf. § 61 b, stk. 2, være autoriseret eller registreret revisor.

Opfylder en revisor begge betingelser, kan der således ikke efter årsregnskabsanordningen stilles særskilte krav til bankens anden revisor, herunder autorisation eller registrering."

I en supplerende udtalelse af 10. februar 1995 har Skráseting Føroya udtalt:

"Skráseting Føroya deler Finanstilsynets og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens synspunkt om, at der ikke i bank- og sparekasselovens § 34, stk. 1, stilles bopælskrav til et pengeinstituts revisorer, og at der ikke efter årsregnskabsanordningen kan stilles særskilte krav til bankens anden revisor, hvis en revisor opfylder betingelserne i § 61 b, stk. 1, om at "have bopæl her i landet" og i § 61 b, stk. 2, om at være autoriseret eller registreret.

Årsregnskabsanordningen og bank- og sparekasseloven bør dog læses i sammenhæng, jvf. også anordningens § 1, stk. 1, 3. pkt., således at begge regelsæt finder samtidig anvendelse. Det skal i denne forbindelse for god ordens skyld gøres opmærksom på, at bank- og sparekasseloven i lovteksten anvender udtrykket "statsautoriseret revisor", mens det tilsvarende udtryk i årsregnskabsloven er "autoriseret revisor".

Derimod er det ikke Skráseting Føroyas opfattelse, at en fortolkningspraksis af bank- og sparekasseloven, der sidestiller Færøerne med Danmark, kan tillægges afgørende betydning for fortolkningen af revisorlovgivningen. Der kan i denne forbindelse henvises til vedlagte udtalelse [af 13. oktober 1994] fra Revisorkommissionen, hvoraf det fremgår, at der bør stilles krav om dispensation efter § 2, stk. 2, i lov om statsautoriserede revisorer for at færøske revisorer kan opnå valg til revisor i danske selskaber.

Vedrørende Finanstilsynets bemærkning om, at det er bekendt med, at andre færøske pengeinstitutter har revisorer med bopæl i Danmark, skal det oplyses, at Skráseting Føroya vil tage spørgsmålet op i forbindelse med afklaringen af denne sag.

Afslutningsvis skal det anføres, at uanset om bank- og sparekasseloven og årsregnskabsloven efter en isoleret betragtning giver adgang for danske statsautoriserede eller registrerede revisorer at modtage valg som revisorer i et færøsk selskab, vil en sådan virksomhed uden tilsvarende dispensation stride imod den på Færøerne gældende revisorlovgivning. Skráseting Føroya anser det således ikke for at være nødvendigt at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelser efter den øvrige lovgivning skulle være opfyldte, jvf. også tidligere skrivelse herfra af 28. oktober 1994."

Ankenævnet udtaler:

De krav der kan stilles til K Banki's revisorer følger af lagtingslov nr. 119 af 21. maj 1993 om registrerede revisorer og lagtingslov nr. 120 af 21. maj 1993 om autoriserede revisorer, som et færøsk særanliggende, jfr. den til lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre knyttede liste A nr. 15.

Da den påklagede afgørelse er truffet i henhold til disse love, som ikke er omfattet af ankenævnets kompetence, afvises klagen.